

Моделі страхової діяльності – це моделі ресурсного типу: ресурси страхової організації (фінансові, людські та ін.) вичерпуються, ресурси поповнюються, і можуть бути описані як мережа різнорідних потоків (фінансових, людських, інформаційних та ін). Стан такої системи описується змінними (кількість клієнтів страхової компанії, страхові фонди або резерви, прибуток компанії - ресурси, що як поповнюються, так і витрачаються в динаміці). Зовнішні дії і управлінські рішення визначають темп (динаміку) модельованої системи (швидкість надходження і вилучення ресурсів).

На підставі обробки запитів керівництва компанії виявляються всі чинники, що діють в даній системі, і причинно-наслідкові співвідношення між ними. За допомогою сучасних систем моделювання (таких, наприклад, як Ithink, Vensim, Dynamo та ін) модель формується на ідеографічному рівні. Візуальний конструктор вказаних платформ моделювання робить її такою, що легко інтерпретуються для сумісних розробок керівництва компанії. Отримані системні поточкові діаграми є формою структуризації планів (розробок) керівництва компанії, що характеризують визначені бізнес-процеси страхової компанії стосовно її стратегії. Вони здатні вирішувати основні задачі компанії, такі, як: оперативність прийняття рішень по вибору продукту страхування для клієнта за заданими умовами страхування; можливість проведення андеррайтингової політики; аналіз і прогнозування тарифної політики; аналіз діяльності компанії по заданих класифікаційних параметрах.

МЕНТАЛЬНА ВАРТІСТЬ ТА ЇЇ РОЛЬ В ПРОЦЕСІ ІННОВАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ КОМПАНІЇ

Хіміон О. О.

Київський національний університет технологій та дизайну

Події фінансової кризи показали, що фінансові ресурси, які є інструментом створення реального капіталу, не гарантують стійкості роботи компанії та її розвитку, особливо в умовах нестабільності. Таким чином, суб'єктам господарювання необхідно шукати інші джерела стабілізації своєї діяльності на основі інноваційного розвитку, тобто, по-суті, визначити інноваційний потенціал своєї діяльності.

Інноваційний розвиток як об'єктивно обумовлений, цілеспрямований та необоротний процес переходу об'єкту з одного стану в інший повинен супроводжуватися позитивним економічним ефектом. Якість такого переходу, а значить і економічний ефект, який характеризує такий перехід, має визначатися не тільки з точки зору фінансових показників, але і показників, що характеризуються якістю наявних в компанії зв'язків та цінність знань, які в компанії генеруються. Дані показники характеризують одне з найважливіших джерел створення доданої вартості компанії – інтелектуальний капітал.

Безпосереднім джерелом прирощення знань в компанії є творча діяльність людини. Час творчої праці людини визначається як креативний капітал, він створюється в процесі творчого розвитку індивіду та має властивості самозростання. На стимулювання розвитку креативного капіталу та його продуктивність впливає розвиток соціальних мереж, загально-прийнятих цінностей та довіри. Встановленню довіри сприяє, перш за все, задоволення духовних потреб людини. Поняття духовності не обмежується розумом, рівнем освіти, раціональністю, культурою мислення, рівнем та якістю знань. Духовні потреби людини являють собою внутрішнє спонукання до творчості, створення духовних цінностей та їх опануванню.

Таким чином, в якості складових інтелектуального капіталу можна виділити креативну та духовну. Ці складові інтелектуального капіталу, по суті, визначають менталітет компанії, який в контексті складових успіху можна визначити як поєднання творчої спроможності людини (як свідомої складової її діяльності) та її духовної складової, що діє на рівні підсвідомості та є запорукою розвитку творчої діяльності людини.

Саме ці складові є основною рушійною силою, що визначають життєдіяльність компанії в екстремальних умовах функціонування та дозволяють виробляти дійсно цінне знання та значним чином впливають на створення вартості компанії.

Враховуючи вище викладене, в якості складових доданої вартості, що створюється в компанії, можна виділити фінансову складову, що створена фінансовим капіталом, інноваційну складову (явне знання, що створюється в результаті реалізації певних інноваційних проєктів, застосування інновацій, поліпшень, відкриттів що спрямовані на удосконалення діяльності компанії) та ментальну складову, що визначає інноваційний потенціал компанії та впливає на цінність створеного в компанії знання.

Перспективи подальших розвідок полягають в розробці алгоритму оцінки вартості компанії та ефективності її інноваційного розвитку за допомогою показників, що враховують час творчої праці людини та час, витрачений на взаємодопомогу іншим. Саме такі принципи, що покладені в основу роботи банків часу, дозволяють укріплювати спільноти людей та культивувати соціальну довіру та зв'язок між ними, що має стати запорукою розвитку інноваційного потенціалу компанії.

РОЗВИТОК ЕКОНОМІЧНОЇ БЕЗПЕКИ ПІДПРИЄМСТВА В УКРАЇНІ

Кулаженко В. В.

Київський національний університет технологій та дизайну

Економічна безпека підприємства – це стан найбільш ефективного використання економічних ресурсів для запобігання загрозам і забезпечення стабільного функціонування підприємства в даний час і в майбутньому.